

ИНСПИРИСАНО ДЕЛИМА И
ЖИВОТОМ ФРАНЦА КАФКЕ

КАФКА MACHINE

КАФКА MACHINE

Инспирирано делима и животом Франца Кафке

Адаптација: Ката Ђармати

Редитељ: **ВЕЉКО МИЋУНОВИЋ**

Драматург: **КАТА ЂАРМАТИ**

Сценограф: **ЖЕЉКО ПИШКОРИЋ**

Костимограф: **МАРИЈА МАРКОВИЋ МИЛОЈЕВ**

Композитор сонгова: **ИРЕНА ПОПОВИЋ**

Избор музике: **ВЕЉКО МИЋУНОВИЋ**

Играју:

АЉОША ЂИДИЋ

РАДОЈЕ ЧУПИЋ

ДРАГИЊА ВОГАЊАЦ

МАРИЈА МЕДЕНИЦА

МАРКО САВИЋ

ЈОВАНА МИШКОВИЋ

ДУШАН ВУКАШИНОВИЋ

ИГОР ГРЕКСА

Инспицијент: Владимир Савин

Суфлер: Наташа Барбир

Мајстор светла: Мирослав Чеман

Мајстор тона: Јован Живковић

Асистент сценографа: Нада Даниловац

Премијера: 27. децембра 2021, сцена „Пера Добриновић“

Представа траје око сат и тридесет минута.

Декор, костими и остала сценска опрема израђени у радионицама Српског народног позоришта.

Франц Кафка
1883 – 1924

Реч редитеља:

Кафка је вешто учовао проблеме са којима се суочава обичан човек у свакодневном животу и створио је један надреални свет који штима по надреалним правилима. Ту се до данас ништа није променило. Тај парадокс ствара огромну тензију у свим његовим делима, чак и у оним недовршеним где се његови јунаци налазе у сталном унутрашњем конфликту и интензивној борби против неке више силе која их надилази, а која је стално присутна. Живимо у доба лаког пристајања. Кријемо се иза лажних идентитета. Претворили смо се у профиле на друштвеним мрежама. Илузије су потрошене. Идеологије су злоупотребљене. Крећемо се у свету који је црн, једноставан, суров и апсурдно духовит. Ту нема компликованих конфликата. Нема мучно морално-поучних дилема. Нема великих филозофских одлука. Критика система (који је уједно и највећи антагониста у свим Кафкиним делима) постаје јасна онда када се открије да баш та машина, она која нас меље, ипак не може да функционише без нас.

Вељко Мићуновић

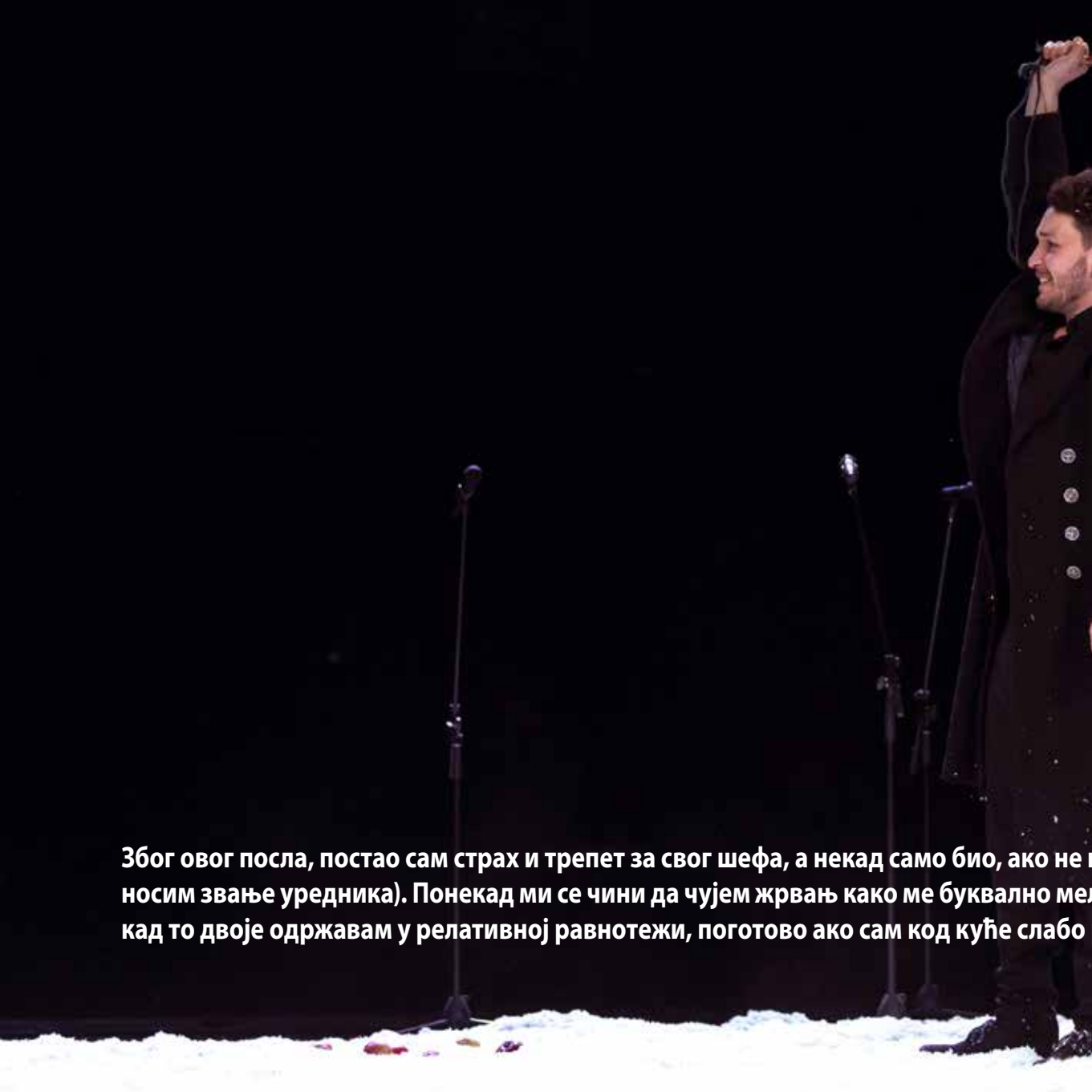

Кафкин љубавни и књижевни живот чине комплексну, болну, тегобну, а

A man with dark hair and a beard, wearing a black coat, is singing into a microphone on a stage. He is looking down and to the left. In the background, a person in a grey coat and red shirt is visible, and another person in a purple coat is partially seen on the left. The stage floor is light-colored.

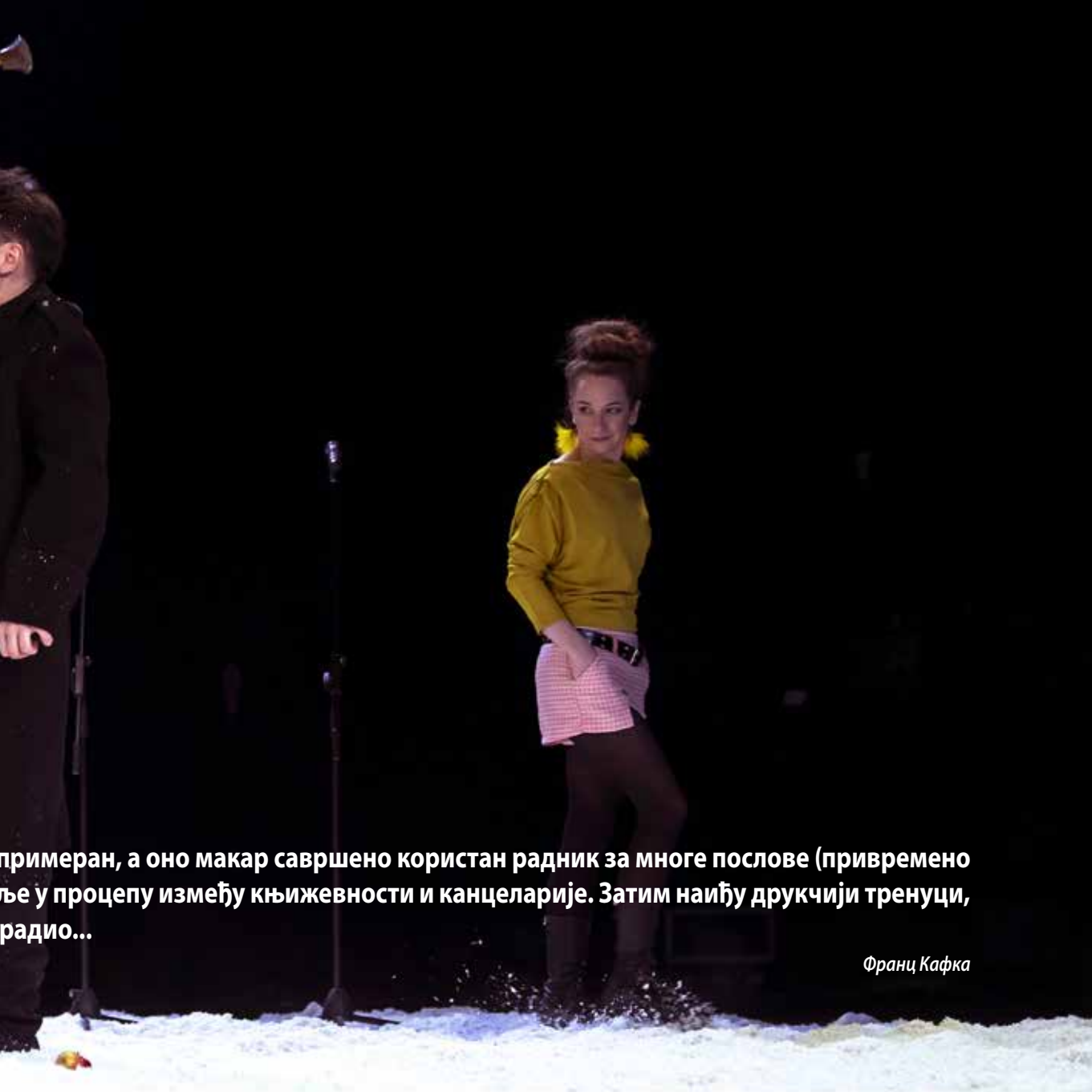
ипак нераскидиву и савршену симбиозу: љубав без литературе не може.

Жерар-Жорж Лемер

A man in a dark, double-breasted coat stands on a stage, his right arm raised. He is positioned on the right side of the frame. The stage floor is covered with a layer of white snow. In the background, there are several microphones on stands. The lighting is dramatic, with the man and the snow illuminated against a dark background.

Због овог посла, постао сам страх и трепет за свог шефа, а некад само био, ако не носим звање уредника). Понекад ми се чини да чујем жрвањ како ме буквално мелка, а понекад то двоје одржавам у релативној равнотежи, поготово ако сам код куће слабо

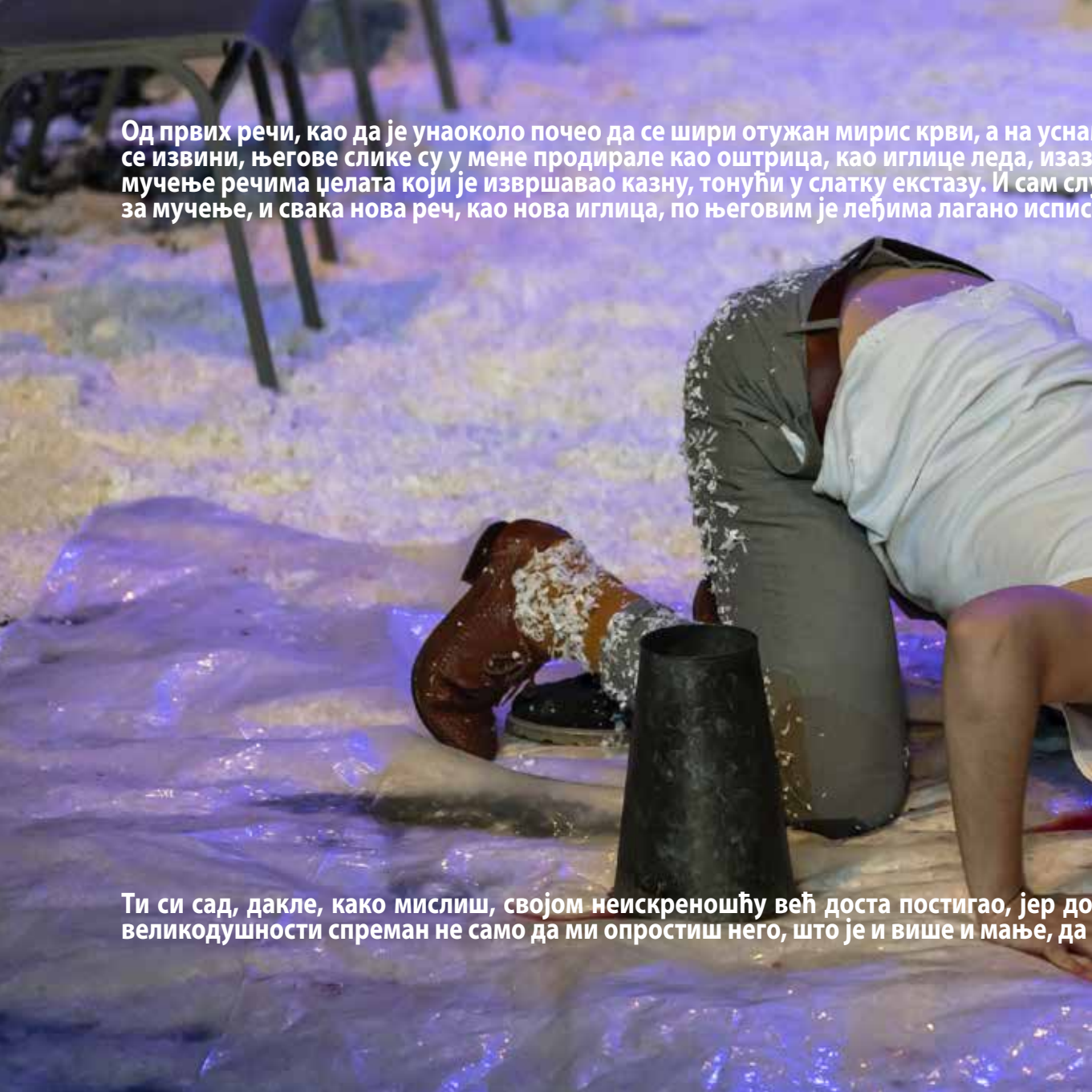
A woman with her hair in a bun, wearing a bright yellow long-sleeved sweater and a pink and white checkered skirt, stands on a stage covered in snow. She is looking towards the camera with a slight smile. To her left, a man in a dark suit is partially visible. The background is dark, and there are microphones on stands in front of her.

примеран, а оно макар савршено користан радник за многе послове (привремено
ње у процепу између књижевности и канцеларије. Затим наиђу друкчији тренуци,
радио...

Франц Кафка

Од првих речи, као да је унаоколо почео да се шири отужан мирис крви, а на уснама се извињивају, његове слике су у мене продирале као оштрица, као иглице леда, изазивају мучење речима џелата који је извршавао казну, тонући у слатку екстазу. И сам слух за мучење, и свака нова реч, као нова иглица, по његовим је леђима лагано исписивају.

Ти си сад, дакле, како мислиш, својом неискреношћу већ доста постигао, јер до великодушности спреман не само да ми опростиш него, што је и више и мање, да

ма сам осетио чудно бљутав и неодређен укус. Узалуд је његов глас покушавао да
ивајући неиздржив бол. Није то било само описивање једног мучења и справе за
ушалац је био бачен на паклене муке, као и жртва, и он је био испружен на лежају
ивала откуцаје погубљења.

Макс Пулвер

казао си троје: прво, да си невин, друго, да сам ја крив, и треће, да си из суште
ме убедиш у то како сам ја- додуше, насупрот истини- такође невин.

Франц Кафка

Дисао је само онда кад му је перо било у рукама. Кад кажем да је писао две недеље заредом, то дословно значи да је писао четрнаест вечери и четрнаест ноћи без прекида. Обично је, пре него што би почео да пише, корачао тешким корацима, намргођеног лица. Слабо је говорио, јео без апетита, ништа га није занимало, био је као утучен: желео је да се осами.

...

Једног дана, после вечере, писао је толико дуго да сам, и поред упаљеног светла, заспала. Кад сам се пробудила, он је седео ту, поред мене. Погледала сам га. На његовом лицу се одиграо значајан преображај; трагови духовног напора који су га покретали били су тако видљиви да му је лице било сасвим изобличено. Препричао ми је причу, наизменично шалјивим и озбиљним тоном. Била је то једна аутобиографска прича, у којој је панику вероватно проузроковао предосећај повратка у родитељску кућу, заточење. Објаснио ми је да сам у тој јазбини ја била срце шврђаве.

Дора Дијаманџи

Радио од августа, углавном не мало и не лоше, али ни у првом ни у другом погледу до граница својих способности, као што би морало да буде, поготово што моја способност по свим предвиђањима (бесаница, главобоља, слабост срца) неће потрајати још дуго.

Франц Кафка

Кафино физичко стање у том тренутку и читава та ситуација, чињеница да је буквално умирао од огроман напор за њега, али такође и потресан сусрет (са сопственом прошлoшћу), сузе су му буквално

глади, доводиле су до халуцинације. Кад је завршио са кориговањем, што је сигурно представљало
лиле низ образе; тада сам их први пут видео код Кафке. Он је увек надљудски контролисао себе.

Роберт Клошш

Плачи, драга, плачи, дошло је време да се плаче! Јунак моје мале приче је малочас умро.

Ако Те то може утешити, знај да је умро доста спокојно и измирен са свима.

Франц Кафка

СРПСКО НАРОДНО ПОЗОРИШТЕ

НОВИ САД

Позоришни трг 1, 21101 Нови Сад
Телефон: 021/ 6621 411 (централа)

За издавача / ЗОРАН ЋЕРИЋ, управник
У Драма / МИЛОВАН ФИЛИПОВИЋ, директор

Уредник / НИКОЛИНА ЂУКАНОВИЋ
Фотографије / СРЂАН ДОРОШКИ
Графички уредник / ЋОРЂЕ ЛАБАТ
Компјутерски слог / ЉИЉАНА БИЛБИЈА

Штампа / ФУТУРА д.о.о. Нови Сад
Тираж 500

161. сезона 2021/2022.

www.snp.org.rs

